

[Aksel Larsen.]

slaget, og dér skulle stå: Forretningen går godt — og så ville den gå godt. Jeg har også oplevet, at en dansk udenrigsminister — jeg tror, det var i 1932 — har sagt noget om, at blot man var optimist, så skulle det nok gå bedre. Jeg tror ikke, at den slags Coué-metoder duer over for den økonomiske udvikling, og jeg tror, det kan være ligegyldigt, om forligets parthavere udtaler respekt for forliget eller det modsatte, det vil ikke ændre realiteterne.

Jeg kan godt se, at det tager sig lidt underligt ud, at en minister, der er ansvarlig for forliget, bagefter siger, at det er noget af det dumme, man har lavet; men på den anden side synes jeg, at man skal ikke være helt utaknemlig i anledning af, at et medlem af den høje regering har givet Langelinje-forliget den karakteristisk. Hvis jeg ikke husker meget fejl, var det det ærede medlem hr. Poul Møller, der i forgårs ikke ville optræde som den lille dreng i eventyret. Nu har den højtærede handelsminister gjort det; efter min opfattelse har han sagt sandheden, og det vil jeg i hvert fald ikke skælde ham ud for.

Rimstad: Vi har ved de tidligere behandlinger motiveret vor stilling til dette lovforslag, og jeg skal ikke her komme med gentagelser. Vi kan ikke støtte dette helt overflødige forslag. Men jeg vil gerne her beklage, at udvalget ikke i sidste omgang har fundet anledning til at rette den skævhed i rådets sammensætning, som jeg nævnte ved anden behandling, nemlig den, at man i rådet har optaget et medlem repræsenterende landbrugets lønmodtagere, men ikke en repræsentant for landbrugets arbejdsgiverforening. Det er efter vor opfattelse en forskelsbehandling, som er helt usædvanlig.

Adolph Sørensen: Jeg er enig med alle de medlemmer af det høje ting, der er positivt indstillet over for en økonomisk samordning, og det vil vel praktisk talt sige det samlede folketing. Divergenserne kommer så, når man skal udfinde den metode, hvorpå man vil tilvejebringe denne økonomiske samordning. Principielt har jeg i og for sig tilsluttet mig tanken om at instituere et økonomisk råd, og jeg har også i en årække været talsmand for, at man på dette

område skulle forsøge at følge det hollandske eksempel. Jeg har således været positivt indstillet over for den tanke, der ligger bag ved lovforslaget, men jeg mener, at forslaget, således som det nu er blevet endeligt udformet her til tredje behandling, lider af 3 afgørende skønhedsfejl.

For det første mener jeg ikke, at der i almindelighed er tillagt det økonomiske råd den fornødne autoritet til, at det kan blive en afgørende institution for den rigtige og fornuftige økonomiske samordning. For det andet mener jeg ikke, at det er principielt rigtigt, at formandskabet udnævnes af ministeren. Det har under udvalgsbehandlingen været bragt i forslag, at folketinget skulle udnævne formandskabet, og på et givet tidspunkt tilsluttede den højtærede økonomiminister sig delvis denne tanke ved at erklære, at han kunne gå med til, at formanden blev valgt af folketinget; men også dette er gledet ud, eller det har aldrig været optaget som et faktisk ændringsforslag, og det beklager jeg.

Endelig vil jeg gerne sige, at da der i sidste øjeblik under udvalgsbehandlingen blev indbragt et ændringsforslag — som også blev imødekommet af den højtærede økonomiminister — hvorefter antallet af LO-repræsentanter i rådet skulle fordobles, stod det mig klart, at jeg ikke længere kunne medvirke til lovforslagets gennemførelse. Det sagde mig noget om, at man nu fra visse sider var gået ind for tanken om det økonomiske råd under den vurdering, at der her skulle kunne blive tale om, må jeg have lov til at kalde det en slags kamporgan, at det var et sted, hvor der skulle foregå styrkeprøver imellem repræsentanterne for de forskellige erhvervsgrøner. Dermed har det mistet så meget af sin mening for mig, at jeg ikke kan medvirke positivt til lovforslagets gennemførelse, hvorfor jeg skal afholde mig fra at stemme.

Økonomiministeren (Kjeld Philip): Det ærede medlem hr. Rimstad har nævnt spørgsmålet om at medtage en repræsentant for arbejdsgiverne inden for landbruget, og ved anden behandling nævnte det ærede medlem hr. Fanger tanken om at medtage Butikshandelens Fællesråd. Derudover er det blevet nævnt, at forskellige andre organisationer burde være med. Jeg mener, det